

Sygn. akt II K 261/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w B. P. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Karolina Szapiel

po rozpoznaniu w dniach 24 września 2018 r. sprawy:

P. Z., syna S. i L. z domu K., urodzonego (...) w C.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 września 2014 roku w B. działając w celu udaremnienia wykonania wyroku Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 15 stycznia 2008 roku sygn. akt (...), na mocy którego alimenty od pozwanego P. Z. na rzecz małoletniej powódki W. A. Z., ustalone wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 10 marca 1998 roku w sprawie (...) w kwocie po 200 zł. miesięcznie, podwyższono z dniem 1 stycznia 2008 roku do kwoty po 350 zł. miesięcznie, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 16 stycznia 2008 roku, uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela W. A. Z. w ten sposób, że podczas postępowania egzekucyjnego o sygn. (...) prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. P. o egzekucję zaległych alimentów, których wartość na dzień 10 września 2014 roku wynosiła 3600,05 zł., na podstawie umowy darowizny zawartej w Kancelarii Notarialnej w B. w formie aktu notarialnego rep. A Nr (...), darował do majątku osobistego siostrze E. S. swoje mienie zagrożone zajęciem w postaci nieruchomości o numerze geodezyjnym (...) zabudowanej dwoma budynkami mieszkalnymi oraz nieruchomości leśnej o numerze (...) o łącznej powierzchni 0,6051 ha, położonych w obrębie 3 C. i obrębie nr 6 K., gm. C., o łącznej wartości darowizny w kwocie 120 000 zł.,

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k.

I. oskarżonego **P. Z.** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 3 września 2014 r. w B., działając w celu udaremnienia wykonania wyroku Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 15 stycznia 2008 roku sygn. akt (...), na mocy którego alimenty od pozwanego P. Z. na rzecz małoletniej powódki W. A. Z., ustalone wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 10 marca 1998 r. w sprawie (...) w kwocie po 200 zł. miesięcznie, podwyższono z dniem 1 stycznia 2008 roku do kwoty po 350 zł. miesięcznie, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 16 stycznia 2008 r., uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela W. A. Z. w ten sposób, że w toku postępowania egzekucyjnego o sygn. (...) prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. P. o egzekucję zaległych alimentów, na podstawie umowy darowizny zawartej w Kancelarii Notarialnej w B. w formie aktu notarialnego rep. A Nr (...), darował do majątku osobistego siostrze E. S. swoje mienie zagrożone zajęciem w postaci zabudowanej nieruchomości rolno – leśnej o numerze geodezyjnym (...) o łącznej powierzchni 0,6051 ha, położonych w obrębie 3 C. i obrębie nr 6 K., gm. C., **to jest popełnienia czynu z art. 300 § 2 k.k.** i za to na mocy art. 300 § 2 k.k. skazuje go na **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza** oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego Adriana Burzyckiego kwotę 516,60 zł. (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy), w tym kwotę 96,60 zł. (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 66,17 zł. (sześćdziesiąt sześć złotych siedemnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów dojazdu do Sądu;

V. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sędzia:

Sygnatura akt II K 261/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. Z. jest ojcem W. A. Z. urodzonej w dniu (...)

Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 10 marca 1998 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt (...) rozwiązany został przez rozwód związek małżeński P. Z. z L. Z. i zasądzono od P. Z. na rzecz córki W. A. Z. alimenty w kwocie po 200 zł. miesięcznie.

W dniu 12 lipca 2005 r. L. Z. złożyła do Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w B. P. wniosek o wszczęcie, w oparciu o w/w tytuł wykonawczy, przeciwko P. Z. egzekucji alimentów zaległych oraz bieżących. Postępowanie egzekucyjne było prowadzone pod sygnaturą (...). P. Z. wiedział o toczącym się wobec niego postępowaniu egzekucyjnym.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 15 stycznia 2008 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt (...) alimenty ciężące na P. Z. na rzecz jego córki podniesione zostały do kwoty po 350 zł. miesięcznie. Wyrok ten w dniu 16 stycznia 2008 r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

P. Z. był właścicielem zabudowanej nieruchomości rolno – leśnej składającej się z działek oznaczonych numerami geodezyjnymi (...), o łącznej powierzchni 0,6051 ha, położonych w obrębie 3 C. i obrębie nr 6 K. gmina C.. Własność tej nieruchomości nabył na mocy umowy darowizny z dnia 26 kwietnia 2004 r. zawartej w Kancelarii Notarialnej w H. w formie aktu notarialnego.

Przez pewien czas trwania w/w postępowania egzekucyjnego P. Z. nie posiadał zadłużenia. Zadłużenie zaczęło rosnąć w 2014 r. i na dzień 10 września 2014 r. wynosiło 3600,05 zł.

Na mocy umowy darowizny z dnia 3 września 2014 r. zawartej w Kancelarii Notarialnej w B. w formie aktu notarialnego repertorium A Nr (...) P. Z. darował swojej siostrze E. S. własność zabudowanej nieruchomości rolno – leśnej o numerze geodezyjnym (...), o łącznej powierzchni 0,6051 ha, położonych w obrębie 3 C. i obrębie nr 6 K.. Po tej dacie zadłużenie P. Z. w w/w postępowaniu egzekucyjnym (w 2015 r. sprawa została przekazana do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w O. M. i była prowadzona pod sygnaturą (...)) sukcesywnie powiększało się. P. Z. w dacie darowizny wiedział o zadłużeniu alimentacyjnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o część wyjaśnień oskarżonego P. Z. (k. 205v, 248v – 249), a także zeznania W. A. Z. (k. 116v – 117, 171v – 172), odpisy orzeczeń (k. 2, 168, 170), kserokopie dokumentów z akt egzekucyjnych(...) i (...) (k. 15 – 72) oraz odpisy aktów notarialnych (k. 119 – 121, 122 – 124v).

P. Z. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w drodze darowizny przekazał cały swój majątek w postaci nieruchomości swojej siostrze. Zrobił tak gdyż w tamtym okresie spożywał dużo alkoholu i jego rodzina obawiała się, iż spienięży ten majątek i przeznaczy to na

alkohol. Darując nieruchomości siostrze wiedział, że miał zaległości w płaceniu alimentów gdyż komornik przysyłał mu zawiadomienia. Nie pomyślał wówczas by majątek ten darować córce (k. 205v). Przed Sądem P. Z. nie potrafił jednoznacznie określić czy przyznaje się do popełnienia tego czynu czy nie. Poza tym co wyjaśnił wcześniej podał, że w stosunku do przedmiotowej nieruchomości nie toczyło się postępowanie egzekucyjne. Zarówno komornik, jak i jego była żona wiedzieli, że jest właścicielem tej nieruchomości. Dodał, że to on wyszedł z inicjatywą przekazania nieruchomości siostrze. Wskazał, że na chwilę obecną jego zadłużenie w zakresie alimentów na rzecz córki wynosi około 20.000 zł. Wyjaśnił także, że darując siostrze nieruchomości nie wiedział i nie miał świadomości, iż popełnia przestępstwo, nie wiedział, że istnieje taki przepis (k. 248v – 249).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu nie budziły jakichkolwiek wątpliwości.

Bezspornym w sprawie było, że P. Z. jest ojcem W. A. Z. urodzonej w dniu (...)

Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 10 marca 1998 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt (...) rozwiązany został przez rozwód związek małżeński P. Z. z L. Z. i zasądzono od P. Z. na rzecz córki W. A. Z. alimenty w kwocie po 200 zł. miesięcznie (k. 170).

W dniu 12 lipca 2005 r. L. Z. złożyła do Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w B. P. wniosek o wszczęcie, w oparciu o w/w tytuł wykonawczy, przeciwko P. Z. egzekucji alimentów zaległych oraz bieżących. Postępowanie egzekucyjne było prowadzone pod sygnaturą (...) (k. 15). P. Z. wiedział o toczącym się wobec niego postępowaniu egzekucyjnym (por. wyjaśnienia oskarżonego).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 15 stycznia 2008 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt (...) alimenty ciężące na P. Z. na rzecz jego córki podniesione zostały do kwoty po 350 zł. miesięcznie. Wyrok ten w dniu 16 stycznia 2008 r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności (k. 2).

P. Z. był właścicielem zabudowanej nieruchomości rolno – leśnej składającej się z działek oznaczonych numerami geodezyjnymi (...), o łącznej powierzchni 0,6051 ha, położonych w obrębie 3 C. i obrębie nr 6 K. gmina C.. Własność tej nieruchomości nabył na mocy umowy darowizny z dnia 26 kwietnia 2004 r. zawartej w Kancelarii Notarialnej w H. w formie aktu notarialnego (k. 119 – 121).

Przez pewien czas trwania w/w postępowania egzekucyjnego P. Z. nie posiadał zadłużenia. Zadłużenie zaczęło rosnąć w 2014 r. i na dzień 10 września 2014 r. wynosiło 3600,05 zł. (k. 38v, 39v, 40)

Na mocy umowy darowizny z dnia 3 września 2014 r. zawartej w Kancelarii Notarialnej w B. w formie aktu notarialnego repertorium ANr(...) P. Z. darował swojej siostrze E. S. własność zabudowanej nieruchomości rolno – leśnej o numerze geodezyjnym (...), o łącznej powierzchni 0,6051 ha, położonych w obrębie 3 C. i obrębie nr 6 K. (k. 122 – 124). Po tej dacie zadłużenie P. Z. w w/w postępowaniu egzekucyjnym (w 2015 r. sprawa została przekazana do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w O. M. i była prowadzona pod sygnaturą (...)) sukcesywnie powiększało się (k. 46, 49, 56, 60, 62, 63v, 72).

Powyższe okoliczności wynikają z dokumentów, które zdaniem Sądu nie budzą jakichkolwiek wątpliwości. Co istotne, okolicznościom tym nie zaprzeczył oskarżony P. Z..

Z zeznań świadka W. A. Z. (k. 8, 116v – 117, 171v – 172) wynika, że do 2014 r. w ramach toczącego się postępowania egzekucyjnego otrzymywała alimenty ciężące na oskarżonym. Później przestała je otrzymywać i zadłużenie P. Z. zaczęło rosnąć. Komornikowi nie udało się wyegzekwować zaległości alimentacyjnych.

W ocenie Sądu zeznania świadka są wiarygodne albowiem znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługiwały na uwzględnienie. P. Z. przyznał, że darował swojej siostrze jedyne posiadane przez siebie nieruchomości wiedząc, iż toczy się przeciwko niemu postępowania egzekucyjne i wiedząc, że posiadał wówczas zaległości w regulowaniu alimentów. Nie zasługiwały z kolei na uwzględnienie jego twierdzenia dotyczące tego, że jedynym powodem zawarcia umowy darowizny była chęć uchronienia majątku przed jego utratą. Znamienne jest, że działanie to podjęte zostało w czasie kiedy zadłużenie oskarżonego narastało. Ponadto, wiedząc o zaległościach, z powodzeniem mógł przekazać przynajmniej część majątku swemu wierzycielowi. Sąd nie uwzględnił również twierdzeń P. Z., że nie wiedział, iż zachowaniem swoim popełnia jakiegokolwiek przestępstwo. Powoływanie się na taką okoliczność w żadnej mierze nie skutkuje przyjęciem, że określone zachowanie nie może być uznane za przestępstwo.

Reasumując, opisane wyżej dowody uzupełniają się i tworzą logiczną całość, nie pozostawiając zdaniem Sądu jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że P. Z. dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu. Dowody te wykazały ponad wszelką wątpliwość, że w dniu 3 września 2014 r. w B., w toku postępowania egzekucyjnego o sygn. (...) prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. P. o egzekucję zaległych alimentów na rzecz W. A. Z., na podstawie umowy darowizny zawartej w Kancelarii Notarialnej w B. w formie aktu notarialnego rep. A Nr (...), darował do majątku osobistego siostrze E. S. swoje mienie w postaci zabudowanej nieruchomości rolno – leśnej o numerze geodezyjnym (...) o łącznej powierzchni 0,6051 ha, położonych w obrębie 3 C. i obrębie nr 6 K., gm. C.. W ocenie Sądu niewątpliwym również było, że P. Z. działał w celu udaremnienia wykonania wyroku Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 15 stycznia 2008 r. sygn. akt (...), na mocy którego alimenty od pozwanego P. Z. na rzecz małoletniej powódki W. A. Z., ustalone wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 10 marca 1998 r. w sprawie (...) w kwocie po 200 zł. miesięcznie, podwyższono z dniem 1 stycznia 2008 roku do kwoty po 350 zł. miesięcznie, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 16 stycznia 2008 r. Zachowaniem swoim również uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela W. A. Z.. Wskazać należy, że to bowiem między innymi w/w tytuł wykonawczy był podstawą prowadzonego przeciwko oskarżonemu postępowania egzekucyjnego. Jak wykazano wyżej w dacie darowania nieruchomości siostrze oskarżony posiadał zadłużenie alimentacyjne, o czym wiedział. Istotne jest również, że owo zadłużenie po dacie wyzbycia się majątku sukcesywnie narastało. Sąd nie miał również żadnych wątpliwości, że przedmiotowe nieruchomości, wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego, były zagrożone zajęciem. Wskazać należy, że zagrożenie składników majątku zajęciem określane jest jako sytuacja, w której istnieje konkretne, realne niebezpieczeństwo ich zajęcia, a więc takie niebezpieczeństwo, z którym należy się liczyć. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. można się dopuścić także wtedy, gdy egzekucja dopiero grozi, a więc w okresie, kiedy wierzyciel w sposób niedwuznaczny daje do zrozumienia, że postanowił dochodzić swojej pretensji majątkowej w drodze sądowej. Zatem, z sytuacją, że określony składnik majątku dłużnika jest zagrożony zajęciem, tym bardziej mamy do czynienia gdy postępowania egzekucyjne jest w toku.

W toku postępowania pojawiły się wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. Z uzyskanej opinii biegłych psychiatrów wynika, że P. Z. nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozumienia jego znaczenia i kierowania swoim postępowaniem (k. 217 – 220). W ocenie Sądu opinia ta nie budzi żadnych wątpliwości i w całości zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu wymierzona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy oraz stopień jego zawinienia i stopień społecznej szkodliwości czynu. Okolicznością łagodzącą jest niewątpliwie to, że P. Z. nie był dotychczas karany sądowo (k. 200).

Niewątpliwie czyn, którego dopuścił się oskarżony cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień zawinienia. P. Z. zachowaniem swoim godził w rzetelność i uczciwość w relacjach dłużnik – wierzyciel, w roszczenia swojego wierzyciela oraz powagę i skuteczność orzeczenia organu państwowego. Działał przy tym świadomie i celowo. Mając bowiem możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynu, mając możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszanym, zdecydował się popełnić przestępstwo.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności Sąd wziął także pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczonej kary zapobiegnie w przyszłości ponownym czynom oskarżonego i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary.

Mając na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, a w szczególności fakt, że nie był dotychczas karany sędownie, Sąd doszedł do przekonania, że można postawić wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną, iż nie popełni w przyszłości przestępstwa. W związku z tym zasługuje na danie mu szansy i zastosowanie wobec niego instytucji probacji w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia byłaby nadmierną represją w stosunku do oskarżonego i nie spełniłyby swoich celów. Okres próby wynoszący 2 lata jest zdaniem Sądu wystarczający do dyscyplinującego oddziaływania wobec oskarżonego.

Kierując się dyspozycją przepisu art. 72 § 1 k.k., Sąd orzekł wobec oskarżonego jeden z wymienionych w nim obowiązków, tj. obowiązek informowania Sądu o przebiegu okresu próby.

O kosztach obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu rozstrzygnięto zgodnie z § 2 pkt 1 i 2, § 4 ust. 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1715 ze zm.).

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 624 k.p.k. Mając na uwadze aktualną sytuację majątkową oskarżonego Sąd uznał, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe i dlatego zwolnił go w całości od ich zapłaty na rzecz Skarbu Państwa.

Sędzia: